

DOSAR NR. X/2011 cod operator
2896

SENTINȚA CIVILĂ NR. X Ședința publică din
data de 10 februarie 2012

PREȘEDINTE: X

GREFIER: X

S-a luat în examinare acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „X” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE X, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamantă - av. X, iar pentru pârâtă se prezintă cj. X.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar;

Reprezentanta pârâtei, cj. X, depune la dosar delegație de reprezentare în cauză și arată că suma de X lei a fost recuperată de societate.

Reprezentantul reclamantei, av. X, nu mai insistă în a i se comunica înscrisurile depuse la dosar de către pârâtă.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile asupra cauzei de față și acordă cuvântul părților, pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantei, av. X, solicită admiterea,—în—parte,-a - contestației, menținând, în parte, raportul de inspecție fiscală pentru suma de X lei, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei, cj. X, solicită respingerea acțiunii, pentru motivele invocate în întâmpinare.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra cererii de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 05.07.2011, sub nr. de dosar X/07.07.2011, reclamanta S.C. „X” S.R.LX a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice X, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei nr. X a pârâtei, înregistrată sub nr. X/06.06.2011, suspendarea acesteia la executare până la soluționarea acțiunii pe fond, returnarea sumelor încasate de A.N.A.F. de către societatea reclamantă a despăgubirilor în valoare de X lei de către D.G.F.P. X, precum și în solidar cu aceasta de către conducătorul acesteia, X, la care se adaugă dobânzi legale de 0,05% pe zi, până la achitarea totală a debitului.

Prin precizarea de acțiune depusă la fila 210 dosar, reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. X/2011, anularea deciziei de impunere nr. X/2011 și obligarea pârâtei la restituirea sumei de X lei, renunțând la petitul privind suspendarea executării actului administrativ atacat.

În motivare reclamanta arată că societatea a fost verificată de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice X, finalizată prin raportul de inspecție fiscală nr. X/28.02.2011 privind suma de X lei.

Reclamanta menționează că a introdus, în termen legal, contestație la această decizie, care a fost înregistrată la sediul pârâtei sub nr. X/05.04.2011. Contestația a fost soluționată după 60 de zile, fiind respinsă prin decizia nr. 27 a Direcției Generale a Finanțelor Publice X, înregistrată sub nr. X/06.06.2011.

Totodată, reclamanta precizează că între S.C. „X” S.R.L. din orașul X și S.C. X” S.R.L. XX s-a realizat în control încrucișat, finalizat prin procesul verbal nr. X23.09.2010, iar în finalul raportului, societatea reclamantă a fost evidențiată cu taxa datorată TVA în valoare de X lei și majorări de întârziere în valoare de X lei.

Relațiile între S.C. „X” S.R.L. și S.C. „X” S.R.L. s-au realizat în baza contractului de antrepriză nr. X/04.05.2009 încheiat între firmele reclamantei. S.C. „X” S.R.L., în calitate de antreprenor, s-a obligat să presteze către beneficiarul S.C. „X” S.R.L. X servicii de demolare a obiectivelor rămase nedemolate și ecologizarea terenului în zona Stației de concasare X, până în zona Furnalelor nr. 1 și 2, aflate în patrimoniul beneficiarului.

Conform contractului, semnat și ștampilat de către ambele părți, antreprenorul a declarat și semnat că este plătitor de T.V.A. Societatea reclamantă a intrat în posesia informației că S.C. „X” S.R.L. nu era înregistrat ca plătitor de T.V.A., respectiv că a devenit contribuabil inactiv, mult după data ultimei facturi emise.

Reclamanta menționează că, la soluționarea contestației, pârâta nu a luat în considerare faptul că reclamanta a fost indusă în eroare de antreprenor și nici faptul că potrivit art. 145 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 dreptul de deducere ia naștere în momentul în care T.V.A. deductibilă devine exigibilă, iar conform alin. 8 al aceluiași articol, pentru exercitarea dreptului de deducere a T.V.A., orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu factură fiscală, astfel încât societatea nu este responsabilă în fața fiscoi pentru culpa altuia.

Mai mult decât atât, reclamanta a fost nevoită să plătească către D.G.F.P. X, cu titlu de T.V.Ă., suma de x lei și majorări de întârziere în sumă de x lei.

În drept, invocă prevederile art. 7, 8, 10, 12 și 14 din Legea nr. 554/2004.

Pârâta a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivare arată că reclamanta, în cererea de chemare în judecată, nu specifică faptul că, urmare a decontului de taxa pe valoarea adăugată, a raportului de inspecție fiscală nr. X/06.05.2011 și a deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. X/06.05.2011, s-a emis decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/12.05.2011, decizie prin care i-a fost aprobată

contribuabilului T.V.A. de rambursat în sumă de x lei.

Urmare a deciziei de rambursare din data de 12.05.2011 s-a întocmit nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr. x/12.05.2011, prin care s-a compensat T.V.A. de rambursat cu T.V.A. de plată în sumă de x lei. Din totalul sumei de x lei, suma de x lei este o sumă ce face obiectul prezentei cauze și a fost recuperată de către societatea reclamantă, susține pârâta.

Referitor la afirmația reclamantei, că dreptul de deducere ia naștere în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă, pârâta menționează că aceasta nu poate fi reținută, întrucât facturile în cauză, deși au înscrise elemente prevăzute de lege, cuprind date nereale privind codul de înregistrare în scopuri de TVA al emitentului acestor facturi, respectiv S.C. „x” S.R.L. x, acesta nefiind înregistrat în scopuri de TVA la data efectuării operațiunilor și emiterii facturilor în cauză.

De asemenea, învederează că argumentele invocate de societatea reclamantă referitoare la faptul că nu a cunoscut că partenerul de afaceri nu era înregistrat în scopuri de TVA nu sunt de natură să modifice-și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În drept, invocă prevederile art. 134, art. 145, art. 146, art. 155 și art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cpt. 82 alin. 1 din H.G. nr. 44/2004, art. 7, art. 94, art. 109, art. 20, art. 213 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și pct. 11.1 din ordinul nr. 2137/2011.

Din analiza materialului probator administrat în prezenta cauză, instanța constată următoarele:

Prin acțiunea precizată, reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. x/2011, anularea deciziei de impunere nr. x/28.02.2011 și obligarea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice x la returnarea sumei de x lei (fila 210 dosar).

Tribunalul observă că, urmare inspecției fiscale pentru verificarea taxei pe valoarea adăugată în perioada 01.04.2008 - 31.10.2010, s-au stabilit în sarcina reclamantei, prin decizia de impunere nr. x/28.02.2011 obligații fiscale suplimentare de plată, constând în diferență de TVA în cuantum de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei (fila 135-144 dosar).

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei de impunere nr. x/2011, iar pârâta, urmare soluționării contestației, a emis decizia nr. 27/06.06.2011, prin care a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere, ca neîntemeiată, pentru suma de x lei și, ca nemotivată, pentru suma de x lei (fila 33-50 dosar).

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține că între reclamantă, în calitate de beneficiar, și S.C.„x” S.R.L. x, în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul nr. x/04.05.2009 și actul adițional nr. x/17.06.2009 (fila 74-77 dosar).

În perioada 19.06.2009 - 31.05.2010, reclamanta a înregistrat în evidența contabilă și a dedus TVA în sumă totală de x lei, dintr-un număr de 7 facturi fiscale emise de S.C. „x” S.R.L. x, facturi achitate prin compensare (fila 165-167

și 182-188 dosar).

La data emiterii sus-menționatelor facturi fiscale, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. „x” S.R.L. nu era înregistrată în scopuri de TVA, această înregistrare efectuându-se abia în data de 01.11.2010, conform certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B nr. x (fila 149 dosar).

De asemenea, conform evidențelor existente în baza de date ANAS, în perioada 11.06.2009 - 09.10.2010, contribuabilul S.C. „x” S.R.L. a fost declarat inactiv, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative (fila 161 dosar).

Această stare de fapt a rezultat în urma controlului încrucișat privind relația economică dintre S.C. „x” S.R.L. și S.C. „x” STR.L. x, -consemnat în procesul verbal nr. x23.09.2010 (fila 17-20 dosar).

Urmare acțiunii de control încrucișat s-au constatat fapte care au condus la modificarea bazei de impunere pentru stabilirea impozitelor și taxelor, motiv pentru care s-a efectuat inspecția fiscală care a stabilit sume suplimentare de plată (diferențe de TVA).

Față de situația de fapt mai sus reținută, din care rezultă că emitentul facturilor fiscale, respectiv S.C. „x” S.R.L. nu era înregistrat în scopuri de TVA, tribunalul constată că reclamanta nu avea dreptul la deducerea TVA în sumă de x lei, întrucât nu au fost respectate prevederile legale incidente în materie, după cum urmează:

Potrivit art. 145 alin. 1 Cod fiscal, dreptul de deducere ia naștere în momentul exigibilității taxei; condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA-ului sunt reglementate de dispozițiile art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003, conform căroră factura emisă trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 lit. c din lege, respectiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura.

Întrucât nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru exercitarea dreptului de deducere al TVA pentru facturile emise de S.C. „x” S.R.L., tribunalul reține că organele de inspecție fiscală au stabilit, legal, ca obligație suplimentară de plată, în sarcina reclamantei, suma de x lei, reprezentând TVA deductibilă, la care s-au calculat majorări de întârziere aferente în cuantum de x lei, în baza dispozițiilor art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003.

Cu privire la obligația fiscală suplimentară de plată, în cuantum de x lei, reprezentând TVA colectată, tribunalul reține că reclamanta a emis un număr de 22 facturi, către S.C. „x” S.R.L. x în perioada 29.05.2009- 01.07.2010, ca urmare a livrărilor de deșeuri fier vechi (fila 188-204 dosar).

Reclamanta, în calitate de furnizor al livrărilor de deșeuri fier vechi, la emiterea facturilor fiscale aferente acestor livrări a aplicat măsurile de simplificare, respectiv taxarea inversă, în conformitate cu prevederile art. 160 Cod fiscal.

În conformitate cu art. 160 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 și a prevederilor pct. 82 alin. 1 din H.G. nr. 44/2004, furnizorii și beneficiarii serviciilor prevăzute

la alin. 2 au obligația să aplice măsurile de simplificare cu respectarea condiției obligatorii care prevede că atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153 și operațiunea în cauză să fie taxabilă.

La data efectuării livrărilor deșeurilor de fier vechi și a emiterii facturilor fiscale aferente, tribunalul observă că beneficiarul acestor livrări, respectiv S.C. „x” S.R.L., nu era înregistrat în scopuri de TVA, iar pentru perioada 11.06.2009 - 09.10.2010, societatea beneficiară declarată inactivă (fila 149 și T61 dosar).

Așadar, tribunalul reține că reclamanta a aplicat eronat măsurile de simplificare (taxare inversă), nefiind îndeplinite condițiile prevăzute la art. 160 alin. 1 Cod fiscal, întrucât cumpărătorul/beneficiarul nu era înregistrat în scopuri de T.V.A.

Ca atare, reclamanta avea obligația înscrierii în facturi a TVA și colectarea acesteia, situație în care tribunalul constată că organele de inspecție fiscală au stabilit, legal, în sarcina reclamantei, ca obligație fiscală suplimentară de plată, TVA în sumă de x lei, la care au fost calculate, în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 Cod procedură fiscală, majorările de întârziere aferente, în sumă de 7.172 lei.

Cu privire la contestația reclamantei privind suma de x lei, reprezentând TVA suplimentară de plată în valoare de x lei și majorări de întârziere aferente TVA în quantum de x lei, tribunalul reține că pârâta a respins, ca nemotivată, contestația formulată.

Din examinarea contestației formulate de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. x/2011 și a raportului de inspecție fiscală din 28.02.2011, tribunalul observă că reclamanta și-a motivat-în fapt și în drept contestația doar cu privire la sumele reprezentând diferențe de TVA stabilite suplimentar de plată, aferente relației contractuale cu S.C. „x” S.R.L., astfel că, pârâta, a respins temeinic și legal, ca nemotivată, contestația reclamantei privind suma de x lei, în temeiul art. 206 alin. 1 lit. c, art. 213 alin. 1 și prevederile pct. 2.5 din ordinul nr. x/2011 (fila 224-226 dosar).

De altfel, prin concluziile orale susținute la dezbaterile pe fond a cauzei, reprezentantul reclamantei a solicitat admiterea, în parte, a acțiunii, cu menținerea obligației sale de plată pentru suma de x lei.

Față de cele mai sus enunțate, tribunalul constată că, atât decizia de impunere nr. x/2011 cât și decizia nr. x/2011 sunt temeinice și legale, emise ca urmare a constatării, corecte, a unei alte baze de impozitare, decât cea stabilită, eronat, de reclamantă, în raport de care s-au calculat diferențele de TVA suplimentară de plată și majorările de întârziere aferente, motiv pentru care apreciază, ca nefondată, acțiunea reclamantei prin care solicită anularea acestora.

Tribunalul va înlătura, ca neîntemeiată, apărarea reclamantei referitoare la situația că nu a cunoscut faptul că S.C. „x” S.R.L. nu era înregistrat în scopuri de TVA, întrucât atât din contractul nr. x/2009 cât și din facturile emise de către această societate rezultă că aceasta era înregistrată ca plătitor de TVA, pentru

următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 151² alin. 1 lit. b și alin. 3 lit. b din Codul fiscal, beneficiarul, respectiv furnizorul sau prestatorul, este ținut răspunzător individual și solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, respectiv Beneficiarul,-conform art. 150 alin. 1 lit. b-e, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. 5 cuprinde date incorecte/incomplete, în ceea ce privește una din următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

Cu privire la cererea accesorie formulată de către reclamantă, de a obliga pârâta la plata despăgubirilor totale în valoare de x lei și a dobânzii legale aferente, întrucât a achitat, prin compensare, obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin decizia de impunere nr. x/2010, tribunalul urmează să o respingă, ca urmare a respingerii capătului principal al cererii, prin care a solicitat anularea deciziei de impunere nr. x/2010 și a deciziei nr. x/2011, potrivit principiului de drept accesorium sequitur principalem.

Tribunalul reține și faptul că reclamanta a formulat plângere penală împotriva S.C. „x” S.R.L. și a administratorului acestei societăți, pentru infracțiunea de înșelăciune și fals în acte publice și în declarații și uz de fals, menționând că „se constituie cu pretenții civile în valoare de x lei” (fila 72-73 dosar).

Față de considerentele de fapt și de drept mai sus enunțate, în temeiul art. 18 din Legea contenciosului administrativ coroborat cu art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003, tribunalul va respinge, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „X” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice X.

**PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE**

.

Respinge acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „X” S.R.L., cu sediul în X, Piața X, nr. X, județul X, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE X,' cu sediul în x, str. Valea X, nr. X, județul X.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi, 10.02.2012.

PREȘEDINTE, X

